

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 267

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου 1884.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ

Ὡ πρόγονοί μας γίγαντες, γιὰ μᾶς τοὺς ἀπογόνους
βεβαίως δὲν θὰ ἔχετε παράπονο κανένα . . .
Ἐὰν σᾶς ἐξεχάσαμε ἐδῶ καὶ τόσοις χρόνοις
καὶ οὔτε κἂν μᾶς ἔμελλε γιὰ τὸ Ἐἰκοσιένονα,
ἀλλὰ ἐφέτος τίποτα δὲν ἔχετε νὰ πῆτε,
καὶ σεῖς ἀπὸ τοὺς τάφους σας θὰ ἐνθουσιασθῆτε.

Ἀκούσετε τί θούρια, τί ζήτη, τί κανόνια!
κουττάξετε τί στέφανοι, τί δάφναις, τί μυρτιαῖς!
Ἴδετε ὀλογάλανας σημαῖαις ἰστά μπαλκόνια,
φανούς, βετσίναις, φώσφορα, λαμπάδες καὶ φωτιαῖς!
Ὡ! τί ζωή, τί κίνησις καὶ ἀνάστασις ἰστό γένος!
καὶ ἐγὼ ἀκόμη τραγουῶ κατενθουσιασμένος.

Ὅποιος πατριωτισμὸς καὶ ἐλευθερίας αἶρα!
Με μιά σημαία ὁ καθείς σφυρίζει σὰν τρελλός,
καὶ φαίνεται ἰστό θέατρο τοῦ Μπούκουρη καὶ ἡ ΛΑΥΡΑ,
καὶ ὁ ΓΕΡΜΑΝΟΣ μας γίνεται Τενόρος Ἰταλός.
Πρώτη φορὰ τοῦ Σολωμοῦ οἱ ὕμνοι τραγουδεοῦνται
καὶ ἔξω φρενῶν οἱ Ἕλληνες ἰστά σύννεφα πετειοῦνται.

Ἴδετε καὶ τὰ ὄπλα σας ἰστὴν Ἐκθεσίον μας πέρα,
ποῦ τόσο χρόνο τάτρωγε κρυμμένα ἡ σκουριά!
ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἡ εἰσοδος δὲν μένει ἐλευθέρα,
καὶ ἀνάγκη νὰ πληρώσουμε τὸ θέαμα βαρειά.
Σὲ τέτοιο ἐνθουσιασμὸ καὶ πανηγύρι πρέπει
νὰ χώνεται καὶ κάτι τι ἰστὴν ἔρημὴ μας τσέπη.

Ἐξύπνησαν ἐλεύθεροι, ἐξύπνησαν καὶ δαῦλοι!
σημαίνει τῆς ἐλευθερίας ἡ ποθητὴ καμπάνα . . .

Ἀκούστε καὶ ἰστόν Πειραιᾶ τὸ λόγο τ' Ἀφεντούλη
καὶ κανονιαῖς ἰστόν καφφενὲ τοῦ ἥρωος Σουσάνα.
Τί ρήτορες! τί ποιηταὶ! . . . θεέ μου τί ἡμέρα!
Ἐφέτος θὰ τινάζουμε τὸ ἔθνος ἰστόν ἄερα!

Τρέμε, Σουλτάνε, τρέμετε, Ἀνατολὴ καὶ Δύσις!
Τρέμετε, Σλάβοι, Βούλγαροι, Αὐστριακοί, Ῥουμᾶνοι!
Ἐξύπνησε τοῦ Ἑλληνόσφι κοιμισμένη φύσις,
καὶ ἄλλα ζυπνήση μιά φορὰ κανένας δὲν τὸν πᾶνει.
Τρέμε, Σουλτάνε, τρέμετε, Ἀνατολὴ καὶ Δύσις!
Ὁ Ἕλλην θραύει σήμερα τοῦ δούλου τὰς ἀλύσσεις.

Φανάξετέ, Πανέλληνες, σ' ὄλο τὸ κόσμον ΒΑΡΔΑ,
σηκώσετε ἰψηλὰ ἰψηλὰ τῆς γαλαναῖς παντιέραις,
στολίοτε τὰ στήθη σας μ' ἐλευθερίας κονκάρδα,
καὶ ψάλλετε μὲ τύμπανα, λαοῦτα καὶ φλογέραις.
Στεφανωθῆτε μὲ μυρτιαῖς καὶ πράσινα χορτάρια,
καὶ σκούξετε μὲ μιά φωνή « ὩΣ ΠΟΤΕ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ; »

Ὡ πρόγονοί μας γίγαντες, καὶ σὺ, πατρίς μας φίλη,
εἰάν εἰς τὰ ἐρχόμενα λησμονηθῆτε χρόνια,
ἂν δὲν ἀνάψη καὶ ἄλλοτε πρὸς χάριν σας κανδύλι,
ἂν ζήσωμε μὲ μετοχαῖς Λαυρίου καὶ κουπόνια,
καὶ ἂν ἴναι μόνη μας φροντίς τὰ ΠΑΓΙΑ καὶ ἡ ΡΑΝΤΑ,
θαρρῶ πῶς τέτοια ἰορτὴ σᾶς φθάνει ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

SOURIS

